

POSTANOWIENIE

7 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

na posiedzeniu niejawnym 7 lutego 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa J.S.

przeciwko J.K.

o rozwód,

na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Warszawie

postanowieniem z 10 stycznia 2025 r., VI C 2435/24,

o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

odmawia oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

(K.W.)

UZASADNIENIE

1. Postanowieniem z 10 stycznia 2025 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zwrócił się do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy z powództwa J.S. przeciwko J.K. o rozwód.

Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 45 § 1 k.p.c., jeżeli na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy oznacza sąd, przed który należy wytoczyć powództwo. W rozpoznawanej sprawie pozwany zamieszkuje na terenie [...], natomiast powódka ma miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w W. Ostatnie wspólne miejsce zamieszkania stron znajduje się na terytorium [...]. Zdaniem Sądu Okręgowego nie ma więc możliwości ustalenia właściwości miejscowej sądu na podstawie art. 41 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

2. W sprawie o rozwód właściwość miejscową należy ustalić zgodnie z art. 41 k.p.c. Stanowi on, że powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sądem, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie wspólne miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w tym okręgu ma jeszcze miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniano już, że oznaczenie, w trybie art. 45 k.p.c., sądu właściwego do rozpoznania powództwa, będzie uzasadnione dopiero w razie jednoznacznego stwierdzenia, że żadna ze stron nie ma miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej sądu na podstawie art. 41 k.p.c. (postanowienia SN z 26 stycznia 2022 r., III CO 125/22, i z 11 stycznia 2024 r., III CO 1098/23).

Wbrew ocenie Sądu Okręgowego w rozpoznawanej sprawie nie ma potrzeby oznaczenia sądu właściwego. Już z treści uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego wynika, że powódka zamieszkuje w W. Adres powódki na terenie Rzeczypospolitej Polskiej wynika też wprost z treści pozwu. Można więc ustalić sąd właściwy, na podstawie miejsca zamieszkania strony powodowej, zgodnie z art. 41 zd. 2 k.p.c.

3. Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Joanna Misztal-Konecka

(K.W.)

r.g.

